

Những cách hành xử nơi bàn ăn

(Từ Tâm Chánh dịch theo nguyên tác của Romain Ducrocq: Les manières à Table).

Mỗi người có cách ăn uống riêng của mình. « Ăn » là một hành động sống còn, tuy là sơ đẳng. Vì cách hành xử nơi bàn ăn là điều tự nhiên và không chủ động đối với nhiều cá nhân, nên người ta có thể định được tính nết, phân tích được cá tính của một cá thể qua một việc đơn giản là nhìn người đó ăn hoặc ném thức ăn do người đó làm.

Chúng ta hãy cùng nhìn lại cách ăn. Ví dụ: Cách quản lý « môi trường » xung quanh cái đĩa ăn cũng nằm trong việc quan sát và phân tích một con người.

Ai ăn bằng tay phải và đặt ly uống nước cũng ngay nơi bàn tay ấy chắc chắn sẽ bị vướng bởi nó. Vì lẽ đó, người này bị bắt buộc phải vượt lên trên cái ly để lấy những thức ăn nằm trước mặt mình. Người ta có thể phân tích điều này như một điểm kẹt. Đúng như thế, vào thời điểm ấy, không thể có giải pháp để rút lui, vì bàn tay đã bị kẹt bởi cái ly. Người này có tiền nhưng chắc không nghĩ đến một lối thoát khi thất bại. Người này không nghĩ đến tương lai, không nghĩ đến nước hậu cho mọi công việc.

Mỗi hành động của bạn nơi bàn ăn hay ngoài nơi đó đều có thể được phân tích và chỉ ra cá tính của bạn. Một người ăn hết sạch và không để lại chút gì trong đĩa của mình, điều đó có nghĩa là người này làm tròn những gì đã được bắt đầu. Ngược lại, khi ai đó lấy một món đồ trong một ngăn kéo và không đóng nó lại hoàn toàn. Điều đó có nghĩa là những công việc của người này không được hoàn tất. Họ sẽ không làm tròn những gì họ đã bắt đầu.

Một cách khác để phân tích một cá thể qua thức ăn là ném món ăn do họ làm. Từ đó, ta có thể cảm nhận người này đang hạnh phúc, đang nổi nóng, buồn,... Về sự nóng giận, nếu món ăn quá mặn tại một vài chỗ, vài nơi, điều này có nghĩa là người làm món này đang nóng giận.

Một ví dụ, sau nhiều ngày làm việc từ Đạo Viện trở về, mẹ của cô Bibi đã sửa soạn một bữa ăn tối cho Đức Thầy và tôi. Khi đang ăn với Đức Thầy, Người nói riêng với tôi rằng có điều gì không ổn và hỏi tôi xem mẹ của Bibi có giận gì hay không. Chốc sau, Người có hỏi Bibi rằng ở nhà có vấn đề gì với mẹ không và bà có điều gì giận hay không? Theo Bibi thì không có gì lạ cả, mẹ của cô không hề cho biết rằng có vấn đề chi. Tuy nhiên, vài ngày sau, bà đã nổi giận và có cho Bibi biết điều này mà cái giận này thì ngày càng trầm trọng và kéo dài nhiều tháng sau.

Những diễn biến sau này đã cho thấy rằng Đức Thầy đã nói đúng và đã khám phá ra cái giận của người này trước khi họ thông báo cho ai khác, chỉ bằng cách ném món ăn do người đó làm mà không cần phải đối diện. Những ngày sau đó đã cho thấy rằng mẹ của Bibi đã có một nổi hờn oán phải phát ra. Có thể là lý do để giận chỉ là một cái cơ và sự thật là nổi hờn oán ấy đã hiện hữu từ lâu. Như thế đó làm thế nào mà Đức Thầy có thể cảm nhận trước điều gì đã và sẽ xảy ra: Mẹ của Bibi đã nổi nóng, chỉ bằng cách

ném món ăn do bà làm và ngay cả trước khi chính bà được biết và thấy ra được lòng mình đã có vấn đề...

Việc phân tích cách ăn uống của một cá thể là một phương cách nhanh chóng để khám phá ra cá tính của người đó cho dù không quen biết. Cách ăn chỉ ra cá tính của chúng ta, cũng như thế, nhất cử nhất động đều chỉ ra cá tính của chúng ta.

Romain Ducrocq *Le 26 Août 2009.*

Romain Ducrocq trong một buổi ăn tại Đại Hùng Linh Điện ngày 7 tháng 7 năm 2009.